Without Beginning or End

Sami Aikio | Gallery Sinne, Helsinki | 2016

SUOMI - ALKUPERÄINEN TEKSTI

Juan Kasari nimeää teoksensa useimmiten englanniksi, kuten koko tämänkertaisen näyttelynsä nimen, mikä on perusteltua, kun ajatellaan, että hänen teoksiaan on ollut esillä kansainvälisestikin. Sisällöllisesti nimi on perusteltu siksi, että näyttelykokonaisuudessa ei ole kyse kertomuksesta, joten sillä ei edes voi olla alkua eikä loppua kuten A ja Ω, alfa ja omega, ensimmäinen ja viimeinen. Näyttely on siinä mielessä kuin ikuisuus tai matemaattinen ääretön (∞), kun kyseessä ei ole teosten välinen kerronnallinen jatkumo, jonka se kieltää. Näyttelykokonaisuus voi myös olla palanen koko taiteen tarinaa poimittuna fragmenttina jostakin sen keskeltä - tai osasia sieltä täältä taiteilijan tuotannosta. Ilman alkua tai loppua. Erään teoksen nimi on sama kuin näyttelyn nimi.

Tarinan sijaan Kasarin ilmaisu on äärimmäisen puhdasta kuin filosofian käsitteet. Eräällä tapaa läpikuultavaa ja aineetonta kuten teoksen Somekind of Nothingness nimi korostaa. Kasarilla taiteellinen tai esteettinen käsite tai ilmaus on merkitty sanojen tai olevaisen maailman tunnistettavan jäljittelyn (mimesis) sijaan abstraktiin visuaaliseen muotoon. Ainut esittävä ja figuratiivinen kuva tässä näyttelyssä on hehkulampusta, joka sekin ideaalistuu sähköisten valojen ympäristössä niiden symboliksi. Käsitteellistyy merkiksi. Valojen, jotka voivat olla pysähtyneitä tai liikkuvia.

Kasari tavoittaa taitavilla heijastuksillaan vaikutelmia kylmästä ja kovasta, pehmeästä ja lämpimästä.

Esittävien kuvien sijaan nousee esille kuin elementteinä taiteen itseisarvon visuaalisesta teoriasta perusvärit, perusmuodot, diagonaalit, valkoinen valo, värillinen valo, opasiteettisten kerrostumien päällekkäisyyden lait ja värin optinen sekoittaminen. Muun muassa.

Läpikuultavalla perusvärisarjalla gallerian ikkunassa taiteilija asettaa rajan ikkunan takaisen reaalimaailman tapahtumiin nähden. Galleriavieras näkee siitä ulkomaailman kuin värillisen linssin läpi. Katsojan aistimus muuttuu pakosti taiteen läpi arkielämää katsovaksi.

Näyttely on älyllisesti askarruttava ja siksi erittäin mielenkiintoinen. Se ei pyri hätkähdyttämään, vaan on tyylikkäällä tavalla eleetön ja eheä. On kuin Kasari tavoittelisi representaatioillaan samantapaista ajatusta kosmisista luonnonlaeista taideilmaisun takana kuin Piet Mondrian (1872-1944). Kasarin tapa käyttää päävärejä eräissä kompositioissa tuottaa nimittäin mielleyhtymän kauneusarvoista ilman todellisuuden ulkoista jäljittelyä Mondrianin tapaan. Ilman tapahtuman tai tapahtumasarjan kertovuutta: Without Beginning or End.

Sami Aikio, FM

ENGLISH TRANSLATION

Juan Kasari most often gives his works English titles, as he has done with this exhibition as a whole. This is justified when one considers that his work has also been exhibited internationally. The title is equally apt in terms of content: the exhibition is not a narrative, and therefore can have neither a beginning nor an end - like A and Ω, alpha and omega, the first and the last. In this sense the exhibition resembles eternity or mathematical infinity (∞), because it rejects a narrative continuum between the works. The exhibition may also be a fragment drawn from somewhere within the larger story of art, or a selection of parts from different points in the artist's practice. Without beginning or end. One of the works bears the same title as the exhibition.

In place of narrative, Kasari's expression is as exceptionally pure as the concepts of philosophy. It is, in a sense, translucent and immaterial, as emphasised by the title Somekind of Nothingness. Rather than using words or recognisable imitation of the existing world (mimesis), Kasari renders artistic or aesthetic concepts and expressions in abstract visual form. The exhibition's only representational and figurative image is a light bulb, which, surrounded by electric lights, is itself idealised as their symbol. It becomes a concept and a sign: a sign for lights that may be static or moving.

Through his skilful projections, Kasari evokes impressions of the cold and hard, the soft and warm.

Instead of representational images, elements emerge from a visual theory of art's intrinsic value: primary colours, basic forms, diagonals, white light, coloured light, the principles governing superimposed layers of opacity, and the optical mixing of colour, among others.

With a translucent sequence of primary colours in the gallery window, the artist establishes a boundary between the gallery and the events of the real world beyond it. The visitor sees the outside world as if through a coloured lens. The viewer's perception is inevitably transformed into a way of looking at everyday life through art.

The exhibition is intellectually challenging and therefore highly engaging. It does not seek to startle, but remains elegantly restrained and coherent. Kasari seems to pursue, through his representations, an idea of cosmic laws underlying artistic expression comparable to that of Piet Mondrian (1872-1944). His use of primary colours in certain compositions evokes, in Mondrian's manner, aesthetic values without externally imitating reality. Without the narrative of an event or sequence of events: Without Beginning or End.

Sami Aikio, MA

English translation prepared for this publication.